

● PRVIČ SEM SE SREČAL Z JOSIPOM BROZOM

LETA 1938 V PARIZU

Naš občan Stane Bobnar, narodni heroj in španski borec, se je s Titom večkrat srečal. Spomini na ta srečanja, pravi, so lepi in zanimivi, čeprav, ko jih pripoveduje, govori le o dejstvih in nič ne pove o občutkih, ki so ga takrat navdajali. To pa zato, omeni, ker jih je nešteto in bi jih težko opisal tako, da bi jih začutil tudi bralec. Tovariša Tita je prvič videl v Parizu konec leta 1938, vendar le bežno in nista prišla v osebni stik. Kasneje se je z njim srečal na Visu konec 1944, pa prva leta po vojni ob dnevih jugoslovanskega vojnega letalstva, večkrat pa je bil tudi z drugimi španskimi borci na obisku pri njem. Zadnjič ga je videl leta 1975 v Beogradu.

Konec leta 1938 so morali vsi borci internacionalnih brigad, Nemci in Italijani zapustiti Špa-

nijo. Tak je bil ukaz zahodnoevropskih vlad. Enote internacionalne vojske so se res pričele

umikati, težje invalide so pošiljali v Pariz, medtem ko so Nemci in Italijani še naprej dovažali orožje. Med invalidi, ki so se znašli v Parizu, je bil tudi Stane Bobnar. Bil je namreč težko ranjen in nesposoben za boj. Francozi so invalidom dovolili ostati pri njih dva meseca.

Španski borci iz Kanade, Belgije, Velike Britanije in tudi od drugod so se pričeli kmalu vračati domov, našim pa jugoslovanska vlada ni dovolila vrnitve. Postavili so jim namreč pogoj: odpovejte se revoluciji v Španiji, izjavite, da ste bili zavedeni, pa vam izdamo potna dovoljenja. Te ga pa seveda ni hotel storiti noben španski borec. »Izgubili smo domovinsko pravico in državljanstvo,« še danes ogorčeno pripoveduje Stane Bobnar. »Odvisni smo bili od tujih vlad, preganjala nas je francoska policija...«

Španske borce, ki jim je dovoljenje za bivanje poteklo, je francoska policija izganjala iz države ali pa zapirala v taborišča. V tistih dneh je našim španskim borcem v Parizu pomagala le komunistična partija Jugoslavije. Takrat je njeno vodstvo že prevzel Josip Broz in njegovo napotilo je bilo, da se člani centralnega komiteja in drugi komunisti vračajo v domovino. S tem je bilo prekinjeno ozko delovanje partije in njena odmaknjenost od ljudi.

Centralni komitej in partijska organizacija španskih borcev v Parizu sta iskala način, kako bi se ti ljudje vrnili domov. To pa ni bilo preprosto. Josip Broz je v tistih dneh večkrat prišel k španskim borcem. Takrat so ga poznali pod imenom Valter. »Videl sem ga le od daleč,« se spominja

Josip Broz — ilegalno ime Valter. Predvojni posnetek iz druge polovice 30-ih let. Takega se spominja Stane Bobnar

Stane Bobnar. »V neki kavarni v Parizu smo imeli sestanek, ki ga je vodil Rodoljub Čolaković. Iznenada je v prostor vstopil Josip Broz. V kavarni se je zadržal le toliko časa, da se je pogovoril z nekaterimi tovariši, predvsem s Čolakovićem in Vlahovičem.«

V Parizu so takrat živeli še drugi znani komunisti, med njimi Boris Kidrič, Tomo Brejc in Lovro Kuhar, s katerimi se je Stane Bobnar večkrat srečeval. Z Veljkom Vlahovičem pa, ki je bil sekretar partijske organizacije naših španskih borcev in je tudi od centralnega komiteja prejemal vsa navodila za njihovo delo, pa so se redno srečevali na sestankih. Kot težji invalid bi lahko Stane Bobnar iz Pariza odšel v Sovjetsko zvezo. Toda odločil se je, da bo raje odšel domov. Sredi julija 1939 se je s ponarejenim potnim listom, ki mu ga je izročil Lovro Kuhar, prek Nemčije in Avstrije vrnil v domovino.

DARJA JUVAN

Na sejah vseh treh zborov skupščine SR Slovenije 25. junija so bili izvoljeni novi člani sveta republike, med njimi tudi Stane Bobnar.

Čestitamo!

Stane Bobnar v Španiji, preden je bil kot težji invalid poslan v Pariz, kjer se je leta 1938 prvič srečal z generalnim sekretarjem KPJ Josipom Brozom

● Z ZAČETKI SAMOUPRAVLJANJA PRED 30 LETI JE BILA ODPRTA

Nova stran zgodovine človeštva

Pred tridesetimi leti, junija 1950, smo v Jugoslaviji sprejeli zakon o delavskih svetih. Podjetja, ki jih je do takrat upravljala država, so prešla v roke delavcev. Naša družba je stopila v novo obdobje razvoja socialističnega samoupravljanja.

Ideja o samoupravljanju pa ni nekaj povsem novega, kajti že Marx in Engels sta govorila o tem. Prvič so jo poskušali uresničiti delavci v pariški komuni, nato Lenin v Sovjetski zvezi, toda oba poskusa samoupravnega odločanja nista uspela. Naše socialistično samoupravljanje ima svoje korenine v narodnoosvobodilnem boju in revoluciji. Takrat, ko smo se bojevali proti fašističnim napadalcem, smo se obenem bojevali tudi proti buržoazni ureditvi, za nove, pravičnejše odnose. Na osvobojenih ozemljih so družbeno in politično oblast prevzemali narodnoosvobodilni odbori. Prvi taki odbori, ki so bili temelj samoupravne ureditve, so nastajali že v juliju in avgustu leta 1941.

Leta 1950 je bilo v Jugoslaviji ustanovljenih v gospodarskih podjetjih že prek sedem tisoč delavskih svetov, med njimi tudi sedem v tedanji občini Moste in Polje.

Poiskali smo predsednike prvih delavskih svetov v Izolirki, Kolinski, Saturnusu, Žitni in Papični. Večje in jih povprašali, kako se zdaj, po tridesetih letih, ko je samoupravljanje postalo nujni in nepogrešljivi del našega življenja, spominjajo tega pomembnega dogodka.

Nadaljevanje na 2. strani

● 21. SEJA OBČINSKE KONFERENCE ZKS

Ustalitev — stvar nas vseh

Osrednja točka 21. seje občinske konference ZKS Ljubljana Moste-Polje je bila ocena uresničevanja stališč in sklepov ZK pri izvajanju družbenoekonomske stabilizacije ter priprava razvojnih usmeritev občine in mesta v obdobju 1981—85. Uvodne misli sta podala izvršni sekretar OK ZK Milan Jelenc in predsednik izvršnega sveta občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje Jože Kavčič. Z vsebino njunih razmišljanj in s sklepi konference vas bomo seznanili v prihodnji številki Naše skupnosti.

Nadaljevanje na 3. strani

Delegati se zbirajo (Foto D. J.)

V TEJ ŠTEVILKI NAŠE SKUPNOSTI
TUDI UMETNIŠKA PRILOGA 25. MAJ!

4. julij — dan borca

Pred štiriindvajsetimi leti je bil sprejet zvezni zakon o razglasitvi 4. julija za praznik vsaj jugoslovanskih narodov in narodnosti, ki ga od tedaj vsakoletno proslavljamo kot državni praznik. Telega dne namreč 4. julija 1941. leta, le nekaj mesecev po nacistični okupaciji in razkosanju Jugoslavije — se je v okupiranem Beogradu pod vodstvom tovariša Tita ilegalno sestala CK KPJ, sprejel sklep in poslal apel jugoslovanskim narodom in narodnostim za začetek oboževane vstaje proti okupatorjem in domačim izdajalcem.

Ta pomembni sklep in apel sta v vseh krajih Jugoslavije našla na ugoden odmev med svobodoljubnim in nepremaganim prebivalstvom, čeprav v okupirani in razkosani domovini. Vstaje po deželah in pokrajinah so se vrstile druga za drugo, tako da je bila še v istem mesecu — izjema je bila Makedonija, kjer je prišlo do vstaje oktobra 1941 — celotna Jugoslavija v ognju narodnoosvobodilnega in revolucionarnega boja. To je bilo mogoče doseči zato, ker je KPJ pravilno ocenjevala dogajanja med vojnama in tako pravočasno spoznala fašistično nevarnost, opozarjala nanjo ter pripravljala široke ljudske množice na odpor proti fašistični akspanziji, ki je iz dneva v dan bolj ogrožala tudi našo ozemljsko nedotakljivost.

Ob napadu fašističnih vojsk na Jugoslavijo pa se je po vsej državi javilo veliko prostovoljcev in od vojaških oblasti bivše Jugoslavije zahtevalo orožje, da bi se skupaj s pripadniki redne vojske bojevali proti napadalcem. Ko pa je zaradi izdajstva, petokolonaštva, strahopetnosti in podkupljivosti bivših jugoslovanskih oblastnikov ter nesposobnosti in kapitulanzta višjih vojaških poveljstev po nekaj dneh vojne prišlo do razsula in kapitulacije in ko je del bivših oblastnikov strahopetno pobegnil v tujino pod zaščito zahodnih zaveznikov, drugi pa se udinjali okupatorju, je bila KPJ edina, ki je ostala z ljudstvom in takoj sprožila akcijo za zbiranje orožja, municije in druge vojaške opreme. Pričela je z intenzivnimi pripravami za začetek vstaje in narodnoosvobodilni boj, katerega cilj je bil osvoboditi deželo tako v narodnostnem kakor v socialnem pogledu. Vse akcije pred četrtjuljskim razglasom sta vodila politbiro in CK KPJ na čelu s tovarišem Titom, izvajala pa so jih pokrajinska vodstva oziroma vse partijske organizacije in članstvo.

Predanost interesom ljudstva, velike revolucionarne izkušnje, doslednost, internacionalizem in sposobnost vse te komponente v danem trenutku pravilno oceniti in na teh temeljih tudi odločiti — vse to je vplivalo na to, da je bil sklep o začetku vstaje — kljub temu da je bil takrat fašizem na vrhuncu svoje moči in da so mnogi skeptiki doma in v tujini zmajevali z glavami v prepričanju, da je vse preuranjeno — pravičen in je rodil zelene rezultate. Svobodoljubni Jugoslavlani so se množično vključevali v odproniško gibanje, stopali v oborožene formacije NOV in POJ, v organe porajajoče se nove ljudske oblasti, kajti v programu ljudske oziroma Osvobodilne fronte v Sloveniji so videli rešitev svojih davnih težej, tj. nacionalne združitve v mejah nove Jugoslavije, socialno osvoboditev, enakopravno in bratsko sožitje z vsemi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi ter enakopravno sodelovanje z vsemi narodi sveta.

Dosledno izvajanje proklamiranega programa KPJ in vodstva narodnoosvobodilnega gibanja med narodnoosvobodilnim in revolucionarnim bojem je iz dneva v dan krepilo vrste armade, ki je v najtežjih razmerah vojne izšla iz ljudstva pa konec zmagoslavne, osvobodilne in revolucionarne vojne dočakala kot oboževana sila nove, Titove Jugoslavije, številčno močna in sposobna upreti se vsaki agresiji.

Po zmagoslavno končani vojni in v vsem povojnem obdobju graditve nove Jugoslavije so se in se še vedno v vrste borcev za varovanje pridobitve NOB in socialistične samoupravne ter neuvrščene Jugoslavije vključujejo nove mlade generacije, pripravljene na temelju izkušenj iz NOB in povezane v vseh komponentah SLO braniti vse naše medvojne in povojne pridobitve ter graditi, takšno Jugoslavijo, kot so jo v vizijah videli borci revolucije, ki so v njene temelje vgradili svoja življenja. Na čelu vseh pa je bil tovariš Tita, čigar misel in delo vodi in bo vodila vse naše narode in narodnosti našim zmagam nasproti.

M. BUTARA — ALEKS

● PRED ŠTIRIDESET LETI

SKOJ v Zalogu

Revolucionarnost mladine v Zalogu se je odražala že v Vesni, v kulturno-prosvetnem društvu Svoboda in kasneje v Vzajemnosti. V teh društvih so mladi sodelovali v dramatskih in drugih sekcijah, delovali so na športnem področju in se seznanjali z naprednim tiskom, saj so v teh društvih delali komunisti.

Že leta 1933 so na pobudo Adolfa Jakhla ustanovili skopski aktiv. Vanj so bili vključeni napredni mladinci, ki so tudi začeli opravljati različne propagandne akcije, npr. trosenje letakov itd. Največ časa pa so posvečali izobraževanju, spoznavanju marksistične literature.

Organizacija mladine je bila pred vojno že tako močna in idejno trdna, da so članom SKOJA iz Zaloga zaupali organizacijo konference, katere 40. obletnico praznujemo letos. Na tej pokrajinski konferenci je bil prisoten tudi član CK KPS Tone Tomšič, ki je mladince seznanil s tedanjim političnim položajem v svetu in z nalogami partije v boju proti vedno večjemu

vplivu fašizma na tedanjo vladu. Zbrani predstavniki — bilo jih je okoli 35 iz vse Slovenije — so nato izvolili nov partijski komitej za Slovenijo in delegacijo za šesto državno konferenco, ki je bila 8. in 9. septembra 1940 v Zagrebu.

Skojevci so se vključili tudi v NOB ter skupaj z drugimi Založani začeli upor proti okupatorju. Prvi spopad je imela Zaloška skupina 16. julija 1941 pod vasjo Besnica. Pri tem je bil ubit nemški stražar Johann Teoffele — prvi okupator na Slovenskem. Ta dan so si Založani izbrali za krajevni praznik, ki bo letos posvečen tudi 40. obletnici PK SKOJ, 70-letnici rojstva Edvarda Kardelja in drugim pomembnim jubilejem!

TATJANA KLEPAC

• ŽITO — TOZD ŠUMI

V KORAK S ČASOM

Julija 1974 se je iz Gradišča, to je iz občine Center, preselil v novo zgradbo ob Šmartinski cesti št. 154 Žitov tozd Šumi. Stroški za gradnjo novega poslopja so bili veliki, zato niso mogli že takoj ob vselitvi posodobiti tehnologije in tako povečati tudi količino izdelkov, temveč so to storili v letih 1976 — 1980. Leta 1978 so montirali linijo za izdelavo lizik, ki je dotlej niso imeli, septembra lani so pričeli s proizvodnjo na novi »bombonski« liniji, marca letos pa so posodobili in obnovili proizvodnjo karamelnih mas in zavijanje ter pakiranje karamel. Vse skupaj jih je stalo okoli štirideset milijonov dinarjev.

Najpomembnejša nalozba je bila prav gotovo linija za izdelavo bombonov, ki so jo kupili v Zahodni Nemčiji in na kateri lahko napravijo v osmih urah deset ton bombonov, medtem ko na staro linijo, ki so jo prinesli s seboj iz prejšnjih prostorov, napravi v istem času skoraj polovico manj.

Novo linijo lahko upravljajo tri do štiri delavke, medtem ko jih mora biti na stari za nemoten potek dela deset do dvanajst. Če bi na tej liniji uvedli tudi popolnansko izemno, bi lahko napravili še več bombonov. Toda zaradi neusklenosti zmogljivosti med proizvodnjo bombonov in njihovim zavijanjem in pakiranjem tega zaenkrat ne morejo uvesti. Zato nameravajo čimprej, verjetno že v letu 1982, nabaviti še nekaj novih strojev za zavijanje in pakiranje bombonov.

Toda nova linija, na kateri delajo predvsem polnjene in nepolnjene bombe ter bombe s prašnatimi polnili, ni prinesla samo sodobnejše tehnologije in s tem tudi več teh sladkih izdelkov, temveč je, kot je poudaril tehnični vodja tozda Šumi Brane Mihelič, odpravila vsa najtežava in nevarna dela. Na stari liniji, kjer so morale delavke ročno prenašati maso, vročo 80 do 90 stopinj, je prišlo velikokrat do nesreč. Pogosti so bili tudi zastoji, saj so se zastareli stroji radi pokvarili.

Delo s sodeobnejšimi stroji pa zahteva večjo strokovno usposobljenost in izkušnost. Tega so se zavedali tudi v Šumiju, zato so v sodelovanju z mariborskim ži-

vilskim centrom organizirali izobraževanje ob delu. Tečaj je obiskovalo prek štirideset njihovih delavcev. Precejšnjo pozornost so namenili vzdrževalcem. Sedem električarjev in mehanikov so za teden dni poslali na prakso v Zahodno Nemčijo, Italijo in Holandijo, to je v dežele, kjer so kupili opremo. To se jim je bogato obrestovalo, ko so posodabljali in prenavljali proizvodnjo karamelnih mas, saj so njihovi vzdrževalci večino dela opravili že pred prihodom tujih monterjev.

Za delo na liniji karamelnih mas velja vse tisto, kar je bilo že rečeno za bombonsko linijo. Namesto prejšnjih 700 kilogramov karamelne mase v osmih urah jih napravijo zdaj 2.100; seveda pa je tudi to delo popolnoma avtomatizirano.

Skupaj s Pionirjem iz Subotice sode Šumi v sam vrh jugoslovanskih proizvajalcev bombonov, metem ko desertnih izdelkov ne napravijo toliko. To mesto želijo seveda tudi obdržati. Zato imajo kar precej načrtov za prihodnost. Kot smo že omenili, predvidevajo v letu 1982 nakup pakirnih in zavijalnih strojev, že drugo leto pa bodo posodobili tudi linijo za izdelavo dražje proizvodov. To pomeni, da jih bodo seveda napravili tudi več. Za uresničitev teh načrtov pa bi potrebovali približno 60 milijonov dinarjev. Tako bi bil prenovljen celotni kandidni oddelek, kar bi povečalo tudi možnosti njihovega izvoza v tujino. Zdaj namreč izvažajo v Zahodno Nemčijo pa tudi na vzhod polovico proizvodnje lizik, Amerikanci pa so se pred nedavnim zanimali za alpski mlečni bombon. Toda prav zato, ker ne zmorejo zaviti in zapakirati toliko bombonov, kot jih lahko napravijo, jim ne morejo ustreči.

DARJA JUVAN

Delovne linije za izdelavo bombonov

SOBOTNA DELOVNA AKCIJA V IZOLIRKI

Stabilizacija, čisto okolje, tovarištvo

V napore za stabilizacijo našega gospodarstva, se je vključila tudi ljubljanska Izolirka. Sprejeli smo in uresničili več stabilizacijskih ukrepov.

Eden teh je bil tudi predlog izvršnih odborov naših osnovnih organizacij, sindikata, da bi imeli delovno akcijo na prsto soboto. Tedaj smo delali vsi v dopoldanski izmeni, kajti plan je predvideval delo vseh proizvodnih obratov. Delavci iz režijskih služb so pomagali v proizvodnji, velik del le-teh pa je bil zadolžen za čiščenje tovarniškega dvorišča in skladiščnih prostorov. Vse delo je potekalo po planu, katerega je na predlog sindikalne organizacije pripravilo vodstvo tozda.

Po mnenju naše sindikalne organizacije je imela delovna akcija večstranski učinek: prispevek vseh zaposlenih k stabilizaciji gospodarstva položaja v Izolirki; prizadevanje naših delavcev za čistejšo okolje; utrditev pripadnosti Izolirčanov svoji delovni organizaciji in razvijanje delovnega tovarištva ter prispevek k poperitvi dela sindikalne organizacije, saj bomo del ustvarjenih sred-

stev uporabili prav za njeno delovanje.

Prisotnost na delovni akciji je bila 100-odstotna in je presegla vsa pričakovanja. Tudi delovni rezultati v proizvodnji so presegli običajne normative za 10-20 %.

Po ugotovitvi IO OOS, da je bila akcija uspešno izvedena, smo izboljšali predlog, da bomo podobno akcijo letos izvedli še enkrat, vendar bomo dali poudarek samo proizvodnji naših izdelkov, ki trenutno primanjkujejo našemu gospodarstvu.

Podobne delovne akcije na prsto soboto so organizirali tudi v drugih naših tozlih in ocenjujemo, da so delovni ljudje pripravljeni tudi z več dela utrjevati naše gospodarstvo, saj hkrati s tem utrjujejo tudi medsebojne tovariške odnose, kajti le s skupnimi močmi vsake bomo sposobni graditi naš samoupravni socialistični sistem.

Za konferenco sindikata Izolirke Ljubljana
NIKO BAMBIČ

Dohodek — osnova planiranja

V sistemu samopravnega družbenega planiranja je treba poznati in tudi uresničevati nekatere vrvice. Kot smo zapisali že v prejšnjem prispevku, je izhodišče celotnega družbenega planiranja tozda. Delavci v njem načrtujejo poleg svojega razvoja tudi razvoj vseh tistih delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, interesnih skupnosti in družbenopolitičnih skupnosti, s katerimi jih povezujejo skupni interesi. Tako vplivajo na planiranje vseh odnosov v družbeni reprodukciji.

Plane sprejemajo vse samoupravne organizacije in skupnosti, pa tudi delovni ljudje in občani v družbenih organizacijah in društvih. Osnova planiranja pa je dohodek, kajti v planu nihče ne more predvideti razširitve neke dejavnosti ali uvedbe nove, če za to nima zagotovljenega denarja. Zato imajo še zlasti posebno obveznost do planiranja delavci v temeljnih organizacijah blagovne proizvodnje, ki ta dohodek ustvarjajo. Pri tem velja posebno poudariti prizadevanja za čimvečjo produktivnost dela in za čimboljšo izrabo delovnega časa; odnose z delavci v drugih tozlih morajo urejati glede na skupno ustvarjeni prihodek, upoštevati pa morajo tudi dogovorjene potrebe in cilje. O ustvarjanju, pridobivanju in razporejanju do-

hodka morajo delavci odločiti hkrati.

Da pa delavci lahko predvidijo dohodek temeljne organizacije, morajo upoštevati tudi tržne odnose. Le-ti pa se ravna po zakonu vrednosti. Zato je treba poznati oblike in smeri delovanja tega zakona v sistemu plansko tržnega gospodarjenja, ker le tako lahko uresničujemo posamezne in splošne interese delovnih ljudi in občanov, izboljšujemo življenjske in delovne razmere ter zagotavljamo skladnejši razvoj proizvodnih sil. Z družbenim planiranjem usklajujemo tokove družbene reprodukcije, s sistemom skupnega planiranja pa ustvarjamo večjo trdnost in trajnost v razvoju posameznih tozdov.

D. J.

Nova tržnica v centru Most se že odkriva radovednim očem. Ko smo se pri pristojnih zanimali, kdaj bo odprta, smo dobili enoglasen odgovor: V jeseni! Držimo pesti, da bo to v zgodnji jeseni.

AM

USTALITEV — STVAR NAS VSEH

(Nadaljevanje s 1. strani)

Številni razpravljavci so po uvodnih besedah kritično in prizadeto analizirali gospodarski položaj v svojih delovnih organizacijah in ustalitvena prizadevanja v prihodnjem obdobju. Nina Jevšnik iz Saturnusa je v svoji razpravi podrobno razčlenila položaj v svoji delovni organizaciji in dejala:

»Od vseh problemov je pri nas že od začetka leta najbolj izstopal problem oskrbe z deviznimi sredstvi, čeprav se ni bil znan med nastajanjem letnega načrta. Danes predstavlja ključno točko težav v poslovanju, vendar ga sedaj vgrajujemo tako v naše stabilizacijske programe kot v naše srednjeročne planske dokumente.«

Najnovjši stabilizacijski ukrepi ZIS in devalvacija dinarja so se pospešili potrebe po deviznih sredstvih. O tem je Nina Jevšnik sodila:

»V preteklih letih smo precej modernizirali našo proizvodnjo v vseh treh temeljnih organizacijah, nabavili smo tudi precej uvožene opreme s krediti izmoženskih dobaviteljev. Z devalvacijo so se povečale naše obveznosti nasproti njim, kar v celoti povečuje vrednost izdelkov in njihovih cen in močno vpliva na poslabšanje konkurenčnosti na tržišču.«

V Saturnusu so povečali napore,

da bi čimveč svojih izdelkov izvažali na konvertibilno tržišče in rezultati teh prizadevanj se kažejo že danes, saj so v prvih mesecih v tozdu Tovarna embalaže že realizirali celotni obseg izvoza v letu 1979 in tudi plan Tovarne avtoopreme je uresničen.

V zvezi z resolucijo in sklepi, ki obvezujejo delovne organizacije, da morajo kriti uvoz z lastnimi deviznimi sredstvi, so v Papirnici Večve načrtovali za leto 1980 očitno povečan izvoz. V prvih petih mesecih tega leta so v tem uspeli; dobrih 58 % več so izvažali kot v enakem obdobju lani. Težave so nastale po devalvaciji dinarja in po zamrznitvi cen. O tem je razpravljavec Andrej Zapušek povedal:

»Iz domačih virov se oskrbujemo izključno le s celulozo listavcev — s celulozo iglavcev, ki je glavna surovina, pa izključno iz uvoza, ker je doma ni. Tako imamo za zmanjšanje uvoza zelo malo možnosti. Pojavlja se tudi pritisk domačih dobaviteljev, ki zahtevajo devizno participacijo za uvoz osnovnih substanc za njihove proizvode. Torej moramo izvoz še povečati, ker mu bo le tak izvoz zagotavljal, da bomo lahko uspešno uvažali reprodukcijske materiale, ki zagotavljajo naše kontinuirano obratovanje.«

O položaju v Julonu ter o njih ukrepih je Franc Šolar ugotovil, da že

njihov gospodarski načrt za leto 1980 predvideva, da bodo tudi letos gospodarili na robu rentabilnosti in na robu pozitivnega finančnega rezultata. Menil je:

»Predvsem zaradi prepozno uveljavljene cene ultralana (šče v aprilu 1980) smo I. četrtletje končali z izgubo. Podčrtati moram, da sta proizvodnja in delo v I. in nato v II. finančnem obdobju dobro potekala. Zato smo upravičeno pričakovali, da polletna bilanca ne bo negativna. Te račune pa nam je prekržala devalvacija dinarja, ki je ceno surovine izredno povečala. Zato in zaradi zamrznjenih cen naših izdelkov proizvodnja v tem hipu z izgubo. Položaj je še toliko slabši, ker nas je devalvacija ujela ob praznih skladiščih surovina, a tudi porabljena surovina še ni bila v celoti plačana, tako da bomo morali plačati še tečajno razliko. To praktično pomeni, da smo z dražjo surovino delali že ves mesec dni.«

Član konferenci je Julona je posredoval konferenci tudi ukrepe, ki so jih sprejeli samoupravni in družbenopolitični organi v tej delovni organizaciji.

Iz besed tudi drugih razpravljavcev je zelo poznanje, da je treba boljše načrtovati in ponovno pregledati planske dokumente, več in boljše delati ter proizvajati kar se le da z domačimi surovinami pa seveda po-

slovati tako, da bi se uspešneje kot doslej vključili v mednarodno delitev dela, da bi z izvozom krili in celo presegli uvoz.

O zadnji seji je na konferenci poročal predsednik aktiva komunistov delavcev neposrednih proizvajalcev Sakib Galič: »Ustalitvene ukrepe morajo izvajati vsi in to velja predvsem za delovne organizacije posebnega družbenega pomena.« Na aktivu so razčlenili problematiko strokovnjakov, ki jih pogrešajo v gospodarskih organizacijah. Vzrok pomanjkanja da je v odlivu boljših delavcev v administracijo, kjer je — po OD sodeč — delo bolj cenjeno. Kritično so člani aktiva obravnavali tudi pristop k raznim samoupravnim sporazumom: Medtem ko so nekatere delovne organizacije sprejele vse samoupravne sporazume, so druge zanemarile tudi take, brez katerih ni dobrega gospodarjenja. Pri podpisu samoupravnih sporazumov so pre malo upoštevale besede delavcev, ki da so vedno manj informirani o vsebini samoupravnih sporazumov, je zaključil poročilo Sakib Galič.

V nadaljevanju je konferenca izvolila Mirana Potrča v CK ZKJ in Štefana Korošca v CK ZKS ter potrdila ustanovitev svetov ZK v novih krajevnih skupnostih ter novih osnovnih organizacij ZK v naši občini.

• ŽELEZNIČARJI

ZASE — ZA VSE

Delegati delavskega sveta Železniškega gospodarstva Ljubljana so na zasedanju 17. junija sprejeli ugotovitveni sklep o tem, da so delavci sprejeli akte o združevanju sredstev skupne porabe.

Gre za veliko solidarnostno akcijo, ki poteka po dveh vzporednih smereh. Prvo smo pravkar omenili: sprejem samoupravnih aktov o združevanju sredstev skupne porabe. Druga pa je neposredna opredelitev delavcev, da bodo v naslednjih treh letih prispevali vsak mesec nekaj desetakov za gradnjo počitniških zmogljivosti. Vsak delavec se sam odloči in s podpisom zagotovi, koliko bo prispeval vsak mesec — od 10 do 50 dinarjev.

S tako zbranimi sredstvi naj bi zagotovili denar za gradnjo nadomestnih počitniških zmogljivosti. Železničarji imajo namreč v Rovinju veliko počitniško naselje, v katerem je prostora za približno 900 dopustnikov. Zaradi urbanističnega načrta rovinjske občine pa bodo morali že prihodnje leto odstraniti objekte, v katerih je 476 postelj. To je vsekakor velika izguba, ki jo bodo morali nadomestiti z novimi zmogljivostmi. Zaveda se vleče že več let. Načrti so pripravljani, lokacije določene, zbrati je treba le še denar. Železničarji so se odločili, da bodo del sredstev prispevali iz svojih osebnih dohodkov.

Delegati so med drugim sprejeli tudi informacijo o konstituiranju skupnosti tozdov. Železničarji so se namreč odločili, da bodo združevali dejavnost tistih tozdov, ki se ukvarjajo z enakimi nalogami. Ti naj bi skupaj reševali zadeve skupnega pomena. Gre za štiri vrste tozdov v izvršilni službi, ki naj bi ustanovili štiri skupnosti: skup-

nost tozdov za vleko, za transport, za promet in za infrastrukturo. Te skupnosti naj bi se takoj konstituirale, saj so za to sprejeti že vsi samoupravni sporazumi. Pričakujejo, da bodo te skupnosti odigrale pomembno vlogo pri kvalitetnem delovanju železnice in pri njenih nalogah na področju integralnega transporta.

Posebno pozornost so delegati posvetili industrijskim tirom. Na dnevnem redu sta bila industrijska tira: industrijski tir za Kovinotehno Celje v Zgornji Hudinji in predlog za razširitev nakladalnih naprav v Agroemoni, tozda Tovarna močnih krmil Ljubljana — Moste. Delegati so se odločili za sofinanciranje obeh objektov, in sicer po ključu, ki ga je že pred časom sprejel SIS za železniški in luški promet. Investitor prispeva 40 % sredstev, železnica skupaj s sisom pa 60 % — s tem da je v teh 60 % dve tretjini bančnih kreditov.

Naj še omenimo, da ima železnica v načrtu več industrijskih tirov v skupni dolžini nekaj nad 150 km. Lani so začeli graditi 12 industrijskih tirov, letos jih nameravajo 16 in prav toliko tudi prihodnje leto. Med tistimi, ki naj bi jih začeli graditi letos, je poleg mehanizacije prekladalnih naprav Agroemone tudi mehanizacija prekladalnih naprav za IPK, tozda Toplarna Moste, industrijski tir za Radensko in Unis v Mostah, tir za Javna skladišča in industrijsko cono v Mostah.

N. I.

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

Delovne in sestavljene organizacije Intertrade, Iskra, Emona, Jugorekstil, Ljubljanska banka, Metalka in Slovenijales so podpisale samoupravni sporazum o medsebojnem sodelovanju v zunanji trgovini. Cilj tega sporazuma je s skupnimi napor, načrtovanjem in koordinacijo pri večjih zunanjetrgovinskih poslih doseči večje izvozne rezultate. Hkrati se želijo bolj uveljaviti na trgih držav v razvoju in dolgoročno zagotoviti preskrbo naše proizvodnje s surovinami in energijo.

uvajanju v delo in da je v Saturnusu relativno zelo ozka in specifična tehnična problematika, s katero naj bi se ukvarjal mlad strokovnjak.

V prvih treh mesecih letošnjega leta je s spalniki TTG potovalo 18.962 potnikov iz Kopra, Maribora in Ljubljane v Beograd, Sarajevo in Split. Podatki o fizičnem obsegu dela v prvem trimesečju izkazujejo poprečno 66,6 % izkoriščenost zmogljivosti, medtem ko je bila izkoriščenost v enakem lanskem obdobju 72,7 %.

V Saturnusu imajo zadnje čase probleme z delavci. Osnovni problem, zakaj odhajajo strokovnjaki z visoko in višjo izobrazbo, so prenizki osebni dohodki in nestimulativni sistem nagrajevanja. Drugi problem je, da z mladimi strokovnjaki v tovarni premalo sodelujejo pri

V Gradisu je bil plemenit občinski odbor sindikata gradbenih delavcev Slovenije, na katerem je tekle beseda o položaju gradbeništva v sedanjem gospodarskem trenutku.

Na sliki so generalni direktor Gradisa Saša Skušaj, sekretar RO Štefan Praznik, predsednik ROSGDS Željko Humer in podpredsednik RO Mirko Primorac. (Foto: CVETO PAVLIN)